

בלוז כנעני / אהוד בנאי

מאז שעזבת הרבה השתנה כאן
זהו זמן שגעון / מהומה עד אין קץ
ובכל רגע חדש / פורענות לא
עלינו
והכל חי ברשת הכל מתפוצץ
ובאופק אחר על אותו דף גמרא
יושבים כל הלילה אתה ואני
שלוות עולמים / פרדס חנה-
כרכור
אקליפטוס ברוח / שורק בלוז כנעני

מאז שעזבת החושך גובר כאן
האור שלך מאיר עדיין זוהר
זה סיבוב הופעות מקומי / אתה יודע
אותו שיר כאב הולך וחוזר / ובאופק אחר
סביב שולחן השבת / יושבים כולם יחד
גם אתה ואני / שלוות עולמים
פרדס חנה-כרכור / אקליפטוס בודד
שורק בלוז כנעני

מאז שעזבת הרבה השתנה כאן
זה עולם אלקטרוני קצת קשה לדבר
ומילים כמו שלך / אף אחד לא אומר כבר
הנר שלך מאיר עדיין בוער
ובאופק אחר אחרי הופעה
נעביר בסיבוב זר קוצים ריחני
שלוות עולמים / פרדס חנה כרכור
אקליפטוס ענק / שורק בלוז כנעני

א. ישראל שבחוץ לארץ, עבודה זרה ח

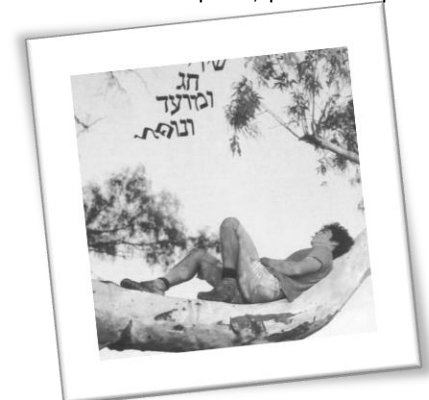
תניא רבי ישמעאל אומר ישראל שבחוצה לארץ עובדי עבודת כוכבים בטהרה הן כיצד עובד כוכבים שעשה משתה לבנו וזימן כל היהודים שבעירו אע"פ שאוכלין משלהן ושותין משלהן ושמש שלהן עומד לפנייהם מעלה עליהם הכתוב כאילו אכלו מזבחי מתים שנאמר (שמות לד, טו) וקרא לך ואכלת מזבחו

ב. תורה - רוחניות או גשמיות? אדמו"ר הזקן, ליקוטי תורה, שלח לח

ואחר כל הנ"ל יובן ג"כ ענין המעשה דמרגלים שלא רצו ליכנס לא"י מפני ששרשם הוא מבחי' לאה עולם המחשבה כו' (כמ"ש בע"ח שער הארת המוחין פ"א) וטענו למה צריכים לירד בבחי' עולם הדבור שהוא בחי' מל' דאצילות סוף כל דרגין כו' בכדי לקיים שם התורה ומצות בדבור ובמעשה שעי"ז יהיה בחי' גילוי אור א"ס שיבקעו האורות כו' הלא זה אפשר לקיים גם ע"י התורה ומצות ברוחניות ולא בעשייה גשמיות דהיינו כי גם בעולם המחשבה יש כל פרטים הנמצאים בדבור ובמעשה מאחר שהדבור נמשך מן המחשבה. וא"כ כל מצוה ומצוה שמקיים בדבור או במעשה גשמיות יכול הוא לקיימה ברוחניות בבחינת מחשבה. ועי"ז יהיה ג"כ למעלה בחי' גילוי אור א"ס כו'. וכדוגמא שאמרו באברהם קיים אברהם את כל התורה כולה עד שלא ניתנה וא"א לומר שקיים כל התורה בפועל ממש שהרי יש כמה מצות שלא היה אפשר לו לקיימם כלל. אלא שקיים אותם ברוחניות שהמשיך כל האורות עליונים הנמשכים ע"י המצות כו'. וכמו כן היו סבורים המרגלים שיקיימו המצות ברוחניות דהיינו בבחינת עולם המחשבה כו' ועל כן לא רצו ליכנס לארץ ישראל. אך באמת היו מוטעים שהעיקר הוא לעשותם בארץ דוקא וכמארז"ל כמה תפלות התפלל משה ליכנס לא"י ושאלו וכי לאכול מפירותיה היה צריך אלא לקיים את המצות התלויים בה והיינו שצריך להמשיך את האורות העליונים שיבקעו את הכלים כו' שאי אפשר לגרום המשכה זו אם לא ע"י מעשה דוקא ולא במחשבה כו'. והטעם הוא משום דסוף מעשה עלה במחשבה תחלה וכמאמר נעוץ תחלתן בסופן וכו' שכל דבר שהוא גבוה ומרומם יותר בעצם יתלבש דוקא בדבר היותר נמוך. וכענין מאמר רז"ל די לחכימא ברמיזא כו'. דהיינו כשיש שכל עמוק מאד אשר א"א להסבירו לזולתו ע"י אותיות הדבור מגודל עמקותו אשר לא יכילו אותו אותיות הדבור ולא יהיה יכול להוגבל בהן עכ"ז יוכל להבינה לזולתו ע"י רמז בתנועה גשמיות כו'. ונמצא שיש יתרון לתנועה ורמיזה שהיא גשמיות יותר מאותיות הדבור שהם רוחניים בזה שדבר הגבוה יותר יתלבש בהם דוקא ולא בדבור כו'. וכמו כן יובן למעלה שלהיות המשכה עליונה להיות גילוי בחינת מוחין דגדלות שיבקעו האורות את הכלים אי אפשר לעורר זה כ"א ע"י מעשה דוקא ולא ע"י בחינת המחשבה משום דנעוץ תחלתן בסופן כו'.

ד. תורת כהנים - מעשה ארץ כנען

מנין שלא היה אומה באומות שהתעיבו מעשיהם יותר מן המצריים תלמוד לומר כמעשה ארץ מצרים לא תעשו. מנין לדור אחרון שהתעיבו מעשיהם יותר מכולם תלמוד לומר כמעשה ארץ מצרים לא תעשו. מנין למקום שישבו בו ישראל שהתעיבו מעשיהם יותר מכולם תלמוד לומר אשר ישבתם בה לא תעשו.

ה. והיה כי יביאך ד' אל ארץ הכנעני / סידור עולת ראיה

ארץ ישראל יש לה הסגולות החיות העליונות, של יסוד הקדושה היותר עליונה המתגלה בעולם, שיש בכחה להפך את התכן היותר רע והיותר מקולקל לטובה ולברכה. לפיכך שם הארץ היא כנען, האיש המקולקל והמקולל, אוצר הכיעור והזוהמה והשפלות האנושית, וכל אלה הנטיות השפלות נטעו באנושיות, מפני שיש אוצר חיים נעלה מאד גנוז בה דוקא אוצר אור שבמטמוני החשך, ורק הכח הנעלה, הנובע מיסוד האורה העליונה, יסוד שבעת עולמים בדבר ד', המוטבע בסגולת הארץ הפנימית, העלול להתגלות רק ע"י עם ד', הממשיכים את יסוד קדושתם מאבות העולם עד דור אחרון, זהו היסוד הבסיסי לבחירה הנפלאה של העם ושל הארץ יחדיו, המקושר מאד ביסוד התולדתי התכוני ההולך ומופיע בחיים הדוריים, לארץ ולדרים עליה, ע"פ ברית ושבועה.

ו. תפוח זהב במשכיות כסף / פתיחה למורה נבוכים

דע שכאשר רוצה אחד השלמים לפי דרגת שלמותו להזכיר, בפיו או בעטו, דבר שהבין מן הסודות האלה, אין הוא יכול להבהיר אפילו את המידה שהשיג הבהרה שלמה מסודרת כפי שהוא עושה בשאר המדעים שהוראתם מפורסמת. אלא יקרה לו כשהוא מלמד את זולתו מה שקרה לו כאשר הוא עצמו למד, כלומר, שהדבר יצוץ ויבהיק ושוב ייסתר, כאילו כך הוא טבעו של דבר זה, אם ירבה ואם ימעט. לכן, בהיות כוונתו של כל חכם המכיר את האל ויודע את האמת ללמד דבר-מה מעניין זה, לא ידבר בו אלא במשלים וחידות. הם הרבו במשלים ועשאו שונים במין ואף בסוג. הם חיברו את רוב המשלים כך שהמטרה אותה מתכוונים להסביר תהיה בראשית המשל, או באמצעיתו, או בסופו, כאשר אין בנמצא משל המתאים מראשיתו ועד סופו לדבר אליו מתכוונים מראשיתו ועד סופו... הרוצה ללמד בלי משלים ובלי חידות יהיו דבריו סתומים וקצרים במקום שידבר במשלים ובחידות... דע שהמפתח להבנת כל מה שאמרו הנביאים עליהם השלום ולידיעת אמיתתו הוא הבנת המשלים ומשמעותיותיהם ופירוש ביטוייהם יודע אתה את דברו יתעלה: וביד הנביאים אדמה... איני חושב שאדם בריא בשכלו ידמה שדברי תורה הנזכרים כאן, אשר לשם הבנתם חיבל תחבולה להבין את משמעות המשלים, הם דיני עשיית סוכה ולולב ודין ארבעה שומרים אלא הכוונה כאן בלא ספק להבין את הדברים העמוקים והמעורפלים... תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על אפניו... כלומר, שיש בהם מקומות פתוחים דקיקים כעניינים זעירות, כגון מעשי הצורפים הקרויים כך מכיוון שהמבט חוזר בעדם... הוא אמר אפוא

שתפוח זהב ברשת של כסף שנקביה דקיקים מאוד הוא משל לדיבור האמור על שתי פנים. ראה אפוא מה נפלא דיבור זה המתאר את המשל המשוכלל, שכן אומר הוא שדיבור בעל שתי פנים, דהיינו, שיש לו פשט ויש לו משמעות נסתרת, צריך שפשטו יהא יפה ככסף; ומשמעותו הנסתרת צריכה להיות יפה מפשטו, עד שמשמעותו הנסתרת תהיה ביחס לפשטו כזהב ביחס לכסף בפשט צריך שיהיה מה שיצביע למתבונן על המשמעות הנסתרת, כאותו תפוח זהב שהולבש רשת עשויה כסף בעלת נקבים זעירים. כאשר רואים אותה מרחוק או בלי התבוננות מופלגת, חושבים שהיא תפוח כסף. אך כאשר מי שעינו חדה מתבונן בה התבונן היטב, מתברר לו מה שבתוכה. הוא יודע שהתפוח עשוי זהב. כך הם משלי הנביאים עליהם השלום.

ז. תורה ס' - עשירות לעורר משנתם ישנים, ולספר מעשיות

ועל כן משה וכל הנביאים היה להם עשירות גדול מאד כדי לבוא על ידו להתבוננות הזאת ומחמת שיש בהתורה התבוננות הזאת על כן נקראת התורה הון וכן כל מי שעבר דרך ידם התורה היה להם עשירות גדול מאד דהינו משה רבנו שהביא התורה לישראל היה עשיר גדול... וכן רבי שסדר וחתם המשניות וכן רב אשי שהיה חתימת התלמוד, וסדר את כל התלמוד שגם כן היו עשירים גדולים מאד... כי צריך עשירות גדול להתבוננות הנ"ל וזה בחינת "פסל לך" ודרשו רבותינו, ז"ל הפסלת יהיו שלך וכו' כי כמו שבפשטי התורה קדם שמחדשין איזה פשט, צריך לומר מקדם הקדמות ואחר כך משליכין ההקדמות, ובאים אל המקום כי העקר הוא המקום וכל הדברים וההקדמות שמקדם, הם בחינת פסלת שנגסרין ונפסלין סביב המקום כמו כן בהתבוננות התורה צריך לילך מקדם, ולסבב בכמה סבובים, עד שבאים אל המקום והעקר הוא המקום וכל אלו הסבובים, הם בחינת פסלת והם בחינת עשירות שעל ידו באים אל ההתבוננות וזה בחינת: "פסל לך" הפסלת יהיה שלך, משם נתעשר משה כי זה הפסלת של לוחות הם בחינת הסבובים, שנגסרין ונפסלין סביב ההתבוננות והם בחינת עשירות כנ"ל, שעל ידו באים אל ההתבוננות כנ"ל... וכשרוצין להראות לו פניו, ולעוררו משנתו צריכין להלביש לו את הפנים בספורי מעשיות כי יש שבעים פנים לתורה והם בחינת שבעים שנים כי כל אחד משנה מחברו וצריכין להלביש את הפנים דוקא... כדי שלא יזיק לו מה שיראה פתאם כמו כן לזה שהיה בשנה ובחשך זמן רב כשרוצין להראות לו פניו ולעוררו צריכין להלביש לו את הפנים בספורי מעשיות כדי שלא יזיק לו פתאם האור.